

ÅTERTÄG TILL STÄNDLÄGRET

Han föreföll så pigg och levnadslustig att jag inte ett ögonblick tänkte på någon fara och ingen kunde bedöma hans tillstånd bättre än han själv. Hur bittert ångrade jag icke på dagen en månad senare att jag inte tagit honom med i bilen till Urumtji och låtit honom resa hem för grundlig behandling! Intet ont drabbade honom till livet, gudskelov, men mycken oro för oss andra och lidanden och ansträngningar för honom själv hade kunnat besparas om han följt med oss. Men den utvägen kom tyvärr inte ens på tal.

Emellertid avslutade vi min packning i lägret, drucko te och följde sedan Hummel tillbaka till stranden där hans två dubbelkanoter lågo förtöjda.

Hans flottilj var i sanning värd att se! I en tomlår hade han sina tre ödesdigra grisar med strimmiga ryggar och bökande trynen. Vid tältet höll hunden Pelle från Kontje vakt och där betade ett får, tamt som en hund och så trevligt och hemmastatt att ingen ville slakta det. Mellan en av kanoterna och stranden simmade inom en inhägnad av nät fem gula gässlingar och en mandarinand och där stod en högfärdig häger och betraktade oss med kritiska blickar. En ung stork hörde också till detta utsökta menageri och var allas förklarade gunstling. Djuren voro tama och tycktes trivas. Men med tiden mötte de alla ett mer eller mindre tragiskt öde.

Doktors "arbetsrum" ombord bar en prägel av lärdom och verksamhet och ehuru den senare på ett så beklagansvärt sätt blivit hämmad av svinhugget, hade han dock med sig en vacker samling av prepare-